

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 17. De Apparitione Christi, facta Apostolis in die Ascensionis suæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

1 Prover. 4.
18.

am mihi vias ipsius feruoris, l vt procedam &
crescam in tuo seruitio, sine vlla mora, donec
perueniam ad lucem perfecta diei. Amen.

MEDITATIO XVII.

DE APPARITIONE CHRIS-
ti suis Apostolis facta in
die Ascensionis.

PVNCTVM I.

VM adesset dies, quo statuerat
Christus Dominus ad coelos
ascendere, cum dilexisset suos,
qui erant in mundo, maiora in
fine dedit eis amoris indicia
ideoque apparuit illis in canaculo recum-
bentibus; & humanissime conuescens, signi-
ficauit, se illa die ad Patrem ascensurum. est que-
fas credere, illum, ad eos consolandos, ob-
conceptam de hac ipsius absentia tristitiam, re-
petiuisse rationes aliquas ex ijs, quas attule-
rat in sermone post coenam:

I.
a Ioan. 14
2.

AC PRIMVM illud fortè dixerit, a vado pa-
rare vobis locum, & iterum veniam, & accipi-
vos ad me ipsum; vt vbi sum ego, & vos sitis: At-
que si illis dixisset; ego ascendo in caelum, &
eius portas reserem, Iustisque pro eorum me-
ritis aditum praebeam, vt fruantur mansio-
nibus, ipsis in domo Patris mei destinatis
gaude

gaudete: nam ego ipse reuertar ad vos, in hora mortis vestrae, & accipiam vos mecum, & in eo loco constituam; quem Pater vobis destinavit. O Dilecte mi, sit faelix ascensus iste tuus in caelum; siquidem tuum est, tibi que praecipue fuit conditum, sed ne quaso obliuiscaris redire, pro me, vt perueniam ego tandem ad locum, vbi tu es, adiuuante gratia tua, vt efficiar dignus, quem ad tuam admittas gloriam.

Mox alteram rationem subiecerit: *si diligeretis me, gauderetis vtique quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est*: quasi diceret, si mihi bene vultis, gaudere debetis de meo honore, mei que animi iucunditate, quia ascendo ad Patrem meum, qui est in caelis; est que maior me, quae ego sum homo; me que honorabit, & glorificabit, faciens me ad suam dexteram sedere, vbi quietissime regno illo fruatur, quod mea passione expugnaui. Exulto animo, dulcis Iesu, quod ascendas ad tuum Patrem, quia te plus amo; quam me ipsum, tuum que honorem plus quam meum ego desidero: & siquidem Pater tuus etiam est meus, magnam fiduciam habeo, quod me tandem ad fruendum ipsius praesentia deduces.

TERTIO addiderit quoque, *et expedit vobis vt ego vadam: si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos*: Atque si diceret, non solum meam refert, vt propter honorem meum ascendam in caelum, sed etiam vestra plurimum refert, quo fides

L 4 vestra

II.

b Ioan 14.

28.

III.

c Ioan. 16.

7.

v^{est}ra perficiatur, spes erigatur, ac purifice-
 tur charitas; descendatque de cœlo Diuini
 spiritus plenitudo, nisi autem ego ascendero,
 non descendet Spiritus Sanctus ad vos, tum
 quòd ita sit decretum, vt ego prius ascendam,
 indeque illum ad vos mittam; tum quòd vos,
 necdum satis parati sitis, ad illum accipien-
 dum; vt qui modo quodam amoris carnalis,
 corporali præsentiæ meæ adhærescatis. est
 autem necesse eum amoris modum omnino
 exuere, vt supremi illius doni capaces sitis.
 Quamobrem, anima mea, diligenter attende,
 Deum tuum spiritum esse, ac velle diligi a-
 more adeo spirituali, vt nec odorem habeat
 amoris alicuius proprii. Quòd si corporalem
 Christi Præsentiã, amore minus puro, & a-
 licuius proprii commodi intuitu amare, im-
 pedimento est, quo minus Spiritus Sanctus ad-
 ueniat; quanto magis impediet, si te ipsum, aut
 aliam aliquam creaturam, inordinatè diligas.
 O Dulcis Saluator, gubernã pro tuo libitu a-
 nimam meam: quod si ad eius commodum
 spirituale opus est, vt te illi, quòd ad sensibili-
 lem consolationem subtrahas; fiat voluntas
 tua: certus sum enim, tempore ete paracle-
 tum spiritum daturum, in ea plenitudine, quæ
 ei expedit, vt possit in tuo amore perdurare.

PUNCTVM II.

POST QUAM Christus Dominus noster,

disci-

discipulos suos fuisset consolatus, adiecit: *a Luc. 24. 49.*
sedete in ciuitate, donec induamini virtute ex
alto: quibus verbis, promittit illis aduentum
 Spiritus Sancti, sed modo tamen quodam, my-
 sterio pleno; vt singula verba perpendenti,
 patebit.

PRIMUM ergo dicit illis; **SEDETE**, qui-
 escite, videlicet; vt eos doceret, quietem cor-
 poris, & Spiritus simul cum corde pacato,
 magni esse momenti ad hoc cæleste donum
 recipiendū: deinde, vt patiētia, in eo expectā-
 do, illos admoneret: ne scilicet properarent
 plus quàm par esset, in desiderio illud reci-
 piendi, sed hanc curam Deo ipsi relinquerēt;
 ac propterea noluit certum diem præscribe-
 re, quo Spiritum Sanctum mittere cogitabat.
 quò quotidie illum expectarent, quotidie pe-
 terent, seque ad illum recipiendum, magis
 præpararent: solum dixit: ipsos baptizandos
 Spiritu sancto, *b nō post multos hos dies*, vt hæc
 aliqua esset illis cōsolatio, quòd nō esset lon-
 gior futura mora. Hinc discam, expectare in
 quiete, & patiētia aduentum Diuini Spiritus,
 in eā plenitudine, quam desidero, Diuinæ
 providentiæ relinquens diem aduentus eius,
 iuxta illud Isaia, *c qui crediderit, non festinet.*

DI X I T illis præterea, vt sederent **IN CI-
 VITATE**, Ierusalem videlicet. Et quamuis
 magis ad rem videretur, si exirent in deser-
 tum, aut in separatum aliquem montem, vt
 maiori quiete, Spiritus sancti aduentum ex-
 pectarent; prætulit tamen ipse ciuitatem, &

d. *Isaia. 2. 3.*

locum frequētatum, quia Spiritus Sanctus non
 ipsis solis mittebatur, sed ad omnium homi-
 num commodum mittendus erat; ideoque
 expediebat, potius in publico loco dari; vt
 mox ad CHRISTI legem promulgan-
 dam prodirent, iuxta illud Isaia dicentis: *d*
de Sion exhibit lex, & verbum Domini de Ieru-
salem.

et. *Tim. 2. 8*

PRAETEREA Christus Dominus noster,
 praefert cordis solitudinem, solitudini cor-
 poris: potest autem in medio populi strepitu,
 cor esse quietum, & pacificum, aptumque ad
 videndum, & recipiendum Deum: & forte
 non absq; mysterio, ciuitas illa, etiamsi alio-
 qui frequentissima, vocatur Ierusalem, quod
 visionem pacis significat. O Princeps Pa-
 cis; pacifica cor meum, quietumque reddes
 spiritum meum, vt *e in omni loco, & tempore,*
orare possit, leuans puras manus in coe-
lum; donumque expectans, quod mihi pro-
misi.

III.

TERTIO dixit eis: sedete in ciuitate, *do-*
nec induamini virtute ex alto, fortitudine vi-
delicet Spiritus Sancti; insinuans, illos ex se
ipsis nudos omnino esse, & inermes, debiles,
pusillanimes, vacuosque spiritu, & facultate
necessaria ad prodeundum in mundum, & E-
uangelium praedicandum; quare sedere eos
& quiescere oportere, donec Spiritus Sanctus
superueniat, qui gratia sua illos induet, & do-
nis suis armabit, & virtutibus coelestibus co-
fortabit; virtutem, fortitudinem, & facultate-
tem

tem ad eam expeditionem necessariam tribuens. Quæ virtus ex alto veniet, quia ipsa est alta, & omnibus humanis viribus superior: & *f. Iacob. 3. 17*
quoniam f. omne datum optimum, & omne donum perfectum, de sursum est, descendens à Patre Luminum, qui in altis habitat.

DVO HINC documenta accipiam: PRIMVM, referre plurimum, si benè me in humilitate fundem, agnoscens nuditatem, & imbecillitatem meam; quia ex me ipso, nec vestes habeo, nec arma sufficientia, nec illa induere possum, nisi alius me sicut infantem aliquem induat: & ideo Christus Dominus noster non dixit, quiescite, donec vos ipsos induatis, sed: **DONEC INDVAMINI.**

SECVDVM documentum est. temerariam esse præsumptionem, ad grauisimas huiusmodi expeditiones, prius aliquem prodire, quàm tantam habeat facultatem; & quàm induatur virtute ex alto. qui enim absque sufficientibus armis, ad pugnandum prodit contra fortes aduersarios, facile ab eis superabitur. O Pater luminum, à quo dona omnia cælestia proueniunt; ecce Pauper ego sum in tuo conspectu, & infans aded paruus, vt nec vestem habeam, nec induere me possim; nisi misericordia tua vtrumque præstet erga me. indue ergo me, **DOMINE**, virtute ex alto, qua possim aggredi expeditiones Diuini tui seruitij: nec permittas me absque tali virtute, temerè me
 pro-

proijcere ad id, quod non possum præstare: si enim, absque alis volare præsumam, loco altioris loci, ad quem ascendere tento, superbia me præcipitabit in profundum.

ULTIMO perpendam, quod dum Christus Dominus, iussit suis discipulis, sedere & quiescere, donec induerentur virtute ex alto, simul monuit, ut quã primũ eã virtute induiti essent, statim ad suã expeditionem: prodirent. nam, ut vitium fuisset temeritatis; prius prodire, quàm illa virtute induerentur; ita pusillanimitatis, & socordia, nõ prodire, postquam eam accepissent: Apostolos autem statim prodijisse *Meditatione 25. apparebit.*

PUNCTVM III.

a Luc. 24. 50

b Act. 1. 12

I.

HIS DICTIS, *Eduxit eos foras in Bethaniam, b in montem, qui dicitur Oliueti.*

CONSIDERANDVM primum, Christum Dominum nostrum, omnibus discipulis suis, qui in illo erãt cœnaculo, iussisse, ut statim se conferrent in Bethaniam, ad montem Oliueti: inde enim se in cœlum ascensurum. Non constat quidem, num ita ipsemet eos eduxerit, ut aliquo spatio illos comitaretur, ita ipsis conspicuus, ut reliqui per viam prætereuntes, eum non cernerent: an verò ibi statim euauerit, discipuli autẽ soli in Bethaniã se contulerint. Ut ut fuerit autem hoc, Apostoli paruerunt mox Christi Domini iussioni: estq; fas credere, illos, cũ ex cœnaculo exirẽt,

fuisse

fuisse memores alterius exitus ex eodem cæ-
naculo, in hortum Gethsemani (qui ad vnum
latus montis Oliuarum situs erat) magnâ tri-
stitiâ, & anxietate trementes, ob timorem æ-
rumnarum, quas præuidebant ex morte Di-
lecti sui Magistri, sibi euenturas: nunc autem
exiuerunt etiam valde quidem anxij, partim
ex tristitia, partim ex lætitia, ex gloriosa ipsi-
us in cælum Ascensione, quæ imminebat; &
hoc feruore accelerarint, sine dubio, suos
gressus; quò citiùs ad locum destinatum per-
uenirent.

II.

DEINDE perpendendum, quòd Christus
Dñs noster, eundem montem Oliueti elegerit, ex
quo in cælum ascenderet, in quo maximam agoniâ,
& sanguinis sudore, Patrem suum orauerat,
& in quo à suis Apostolis desertus, à Iuda
fuit suis hostibus traditus, captus à Iudæis,
funibus ligatus, & eorum pedibus conculca-
tus; ac deniq; ex quo exiuerat ad crucis igno-
minias subeundas, ex eodem inquâ loco ascen-
dere vult, ad fruendum amplitudine suæ glo-
riæ: vt sic intelligeremus, eum per tales labores,
cælum sibi comparasse, quod iam ascendebat
possessurus; etsi patientiam ego habuero, idem
quod mihi erit humiliationis principium, &
causa, futurum etiâ causam meæ exaltationis,
& à temporalibus istis ærumnis, me ad æter-
nam quietem ascensurum. DESIGNAVIT
quoque, ad suam Ascensionem, Bethaniam,
quod interpretatur Domus obedientiæ; &

mon.

montem Oliuarum, qui significat culmen
 misericordiae, & charitatis; vt ita signi-
 ficaret, quaecunque fecit ab incarnatione
 sua, vsque ad Ascensionem in caelum, ea se
 fecisse, vt Patri suo obediret perfectissima
 obedientia; in cuius obedientiae domo, ita
 semper vixit, vt nunquam ab ea recesserit. Ea-
 dem vero omnia, quae fecit, direxit ad supre-
 mum finem charitatis & misericordiae, in bo-
 num scilicet hominum, ob eorum amorem, &
 vt illos ab omnibus miserijs liberaret. Simul
 etiam nos docet, viam ascendendi in caelum
 esse Bethaniam & montem Oliuarum, domum
 scilicet obedientiae, & culmen charitatis &
 misericordiae, vt *c. animas nostras* (iuxta sen-
 tentiam Sancti Petri) *castificemus & pacifica-*
mus in obedientia charitatis. O Vnigenite Pa-
 tris Fili, qui per vias obedientiae, & charita-
 tis, ascendisti, vt ad eius dexteram sederes
 adiuua me, vt per totam vitam meam in do-
 mo habitem obedientiae; nec in puncto a tua
 voluntate recedam; sed contendam semper
 ad altissimum charitatis, & misericordiae
 culmen ascendere, donec ad regnum
 tuum perueniam, vbi & vi-
 deam te, & fruam in a-
 ternum. A-
 men.

c. i. Petri. 1.
 22.

